

2020.
Húsvét

1Kor 6,14
Isten az Urat is
feltámasztotta,
minket is feltámaszt

Db., 2020. 04. 12. (v)

Ige:

1Kor 6,14: *Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az ő hatalma által.*

Bevezetés:

Húsvét van, amikor J. Kr. feltámasztását ünnepeľjűk. Isten Őt feltámasztotta a halálból, és ez azt is jelenti, hogy minket is feltámaszt. J. Kr. feltámasztásának óriási jelentősége van, mert Ő volt az első zsenge. Akik Előtte feltámasztak, ugyanebben a testben támasztak fel, és megint meghaltak. De J. Kr. nem ugyanabban a testben, hanem mennyei, szellemi dicsőséges testben támaszt fel. Feltámasztásával egy új teremtés kezdődött.

Most azonban az Ő feltámasztását csak abból a szempontból nézzűk meg, amit az alapigében olvastunk: Isten Őt feltámasztotta, és minket is feltámaszt. Ez elsősorban a testűnk feltámasztására vonatkozik, de röviden szűk a szellemi feltámasztásunkról is.

I.) Szellemi feltámasztásunk

Nagypénteken is szó volt arról, hogy Kr.-al együtt meghaltunk a kereszten. De az Ige arról is beszél, hogy szellemben fel is támasztunk Vele együtt. **Róm 6,5. 8. 11:** *⁵ Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettűnk, bizonyára feltámasztásáé szerint is [azok] leszűnk. ⁸ Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszűk, hogy élűnk is ő vele. ¹¹ Ezenképpen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.* Ezek az igeversek arról beszélnek, hogy J. Kr. feltámasztása nekűnk, hívű embereknek azt jelenti, hogy Istennek élűnk. **2Kor 5:15:** *űgy vélekedvén, hogy ... akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értűk meghalt és*

feltámasztatott. Ősszefoglalva: Kr. halála számunkra azt jelenti, hogy meghaltunk a bűnnek. A feltámasztása pedig azt, hogy Istennek élűnk.

II.) Testi feltámasztásunk

1.) Mindenki feltámaszt, nemcsak a hívű emberek

Sokan szeretnék, ha nem lenne feltámasztás. Nyilván azért, mert a szívűk mélyén tudják, hogy utána Isten megítéli az embert. **Zsid 9:27** *űs miképpen elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet.* Az ítéletre pedig fel kell támasztani. **Apcs 24,15:** *lesz feltámasztásuk a halottaknak, mind igazaknak, mind hamisaknak.*

Az Őr Jézus feltámasztása a garancia arra, hogy mindenki feltámaszt. **1Kor 15,21-22:** *Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámasztása is. Mert amiképpen Ádámban mindnyáján meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyáján megelevenítettnek.* Ez a megelevenítés nem azt jelenti, hogy mindenki üdvözűl, hanem azt, hogy mindenkinek a teste feltámaszt a halottaiból.

2.) Miért fontos a feltámasztás a földi életűnk szempontjából?

Most a hívű emberekrűl szűk: Miért fontos nekűnk, Isten gyermekeinek a feltámasztás? **1Kor 15:17-19** *Ha pedig a Krisztus fel nem támasztott, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok. Akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát. Ha csak ebben az életben reménykedűnk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.* Miért van ez így? Hiszen a hívű ember már e földi életben is boldogabb, mint a hitetlen. Lehullott rűlűnk a bűn terhe, megtisztult a lelkiismeretűnk, nem vagyunk egyedűl, mert az Őr velűnk van. Reá vethetűk minden gondunkat. Az életűnknek célja lett, és reménységűnk van.

Gondoljuk ezeket végig! Ezek azért vannak így, azért lehetségesek, mert Kr. feltámaszt, és mi is feltámasztunk. Nézzűk meg részletesebben!

ű Miért lennénk minden embernél nyomorultabbak, ha nem lenne feltámasztás? Az Őr Jézus azt mondta: **Ján 16:33** *E világon*

*nyomorúságtok léssen... A hívő ember idegen ebben a világban. Sokszor üldözik. A hívő megtagadja a teste és lelke kívánságát. Az Úrért sok mindentől lemond, miközben vállalja az Úr munkáját a velejáró veszedelmekkel is. **1Kor 15:30-32** *Mi is miért veszélyeztetjük magunkat minden pillanatban? Naponként halál révén állok... Ha csak emberi módon viaskodtam Efézusban a fenevadakkal, mi a hasznom abból, ha a halottak fel nem támadnak? Együnk és igyunk, holnap úgyis meghalunk!**

Mivel azonban tudjuk, hogy van feltámadás, és utána Kr. ítélőszéke (jutalomosztó széke) elé állunk, ott világossá válik, hogy mi értelme volt önmagunk megtagadásának, az Úrért végzett munka és szenvedés vállalásának. Mert meg van írva: **Ján 12:25-26** *Aki szereti a maga életét, elveszti azt; és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. Aki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.*

*A feltámadás adja a reménységünket a szeretteink felől is. **1Thes 4,13-14:** *Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincsen reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhossa azokat, akik elaludtak, a Jézus által ő vele együtt. Hívó szeretteinktől a halál sem választ el örökre!**

3.) Miért fontos a feltámadás az örök életünk szempontjából?

Isten az örökkévalóságban kibeszélhetetlenül csodálatos életet készített az Őt szeretőknek. De azokat ilyen testben nem bíránk el. **1Kor 15,50:** *Azt pedig állítom atyámfiai, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóság nem öröklí a romolhatatlanságot.* Igen, ez a test romlandó, gyalázatos, erőtlen, földből való, érzéki azaz lelki. A feltámadt test pedig romolhatatlan, dicsőséges, erős, mennyből való, szellemi. Ez a test halandó, a feltámadt test halhatatlan. **1Kor 15,53:** *Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltön magára.*

*Aki él az elragadtatáskor, azokat sem ebben a testben viszi el az Úr, hanem átváltoznak. **Olv. 1Thes 4,15-18.** Erről szól a következő Ige is. **2Kor 5:1-2. 4.:** *Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben. Azért is sóhajtozunk ebben, óhajtván felöltözni erre a mi mennyei hajlékunkat; 4 Mert akik e sátorban vagyunk is, sóhajtozunk megterheltevé; mivelhogy nem kívánunk levetkőztetni, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelje azt az élet.**

4.) Mít jelent a feltámadás a végidők történéseiben?

Nem mindenki egyszerre támad fel, de minden feltámadás a végidők eseményeihez kapcsolódik, és minden feltámadás után megítéltetnek a feltámadottak. **Legelőször** az elragadtatáskor azok támadnak fel, akik Kr.-ban aludtak el. Amiről az előbb a Thes. levélben olvastunk. A Gyülekezet elragadtatása megnyitja az utat az Antikrisztus fellépésének, ami a nagy nyomorúságba torkollik. A Gyülekezet a Kr. jutalomosztó széke előtt ítéltetik meg. **Másodszor** a nagy nyomorúság végén lesz feltámadás. Akkor az ószövetségi szentek, a 12 apostol és a nagy nyomorúság alatt mártírhalált haltak támadnak fel, hogy részük legyen az ezeréves királyságban. Az ő ítéletükről ezt olvassuk **Jel 20,4:** *És láték királyi székeket, és leülének azokra, és adaték nekik ítélettétel.* Az Ige itt nem mondja meg, kikre bízta Isten ezt az ítéletet. **Végül** mindenki feltámad. **Jel 20,13-14:** *És a tenger kiadá a halottakat, akik ő benne voltak; és a halál és a pokol (Hádesz, Seol) is kiadá a halottakat, akik ő náluk voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek távába. Ez a második halál, a tűznek tava.* Ekkor a nagy fehér királyi székben ülő J. Kr. fog ítélni.

A feltámadt teste mindenkinek halhatatlan lesz. A hitetleneké is, csak az nem dicsőségben, hanem gyalázatban lesz halhatatlan. Ugyanis az utolsó feltámadás után megszűnik a halál. A tűz távába vettetik a Seollal együtt, mert arra sem lesz többé szükség. A halál kiadta az emberek testét, a Hádesz az emberek lelkét és szellemét, és a

feltámadásban a test egyesült a lélekkel és a szellemmel. A második halálban, a tűznek tavában nem megsemmisülés lesz, hanem örök gyötrelém.

Gondoljuk meg, hogy örök sorsunk itt dől el. Minden azon fordul meg, hogyan viszonyulunk J. Kr.-hoz. **Ján 3,18:** *Aki hiszen ő benne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.*

Befejezés:

Ján 20:26b *Noha az ajtó zárva vala, beméne Jézus, és megállta a középén és monda: Békesség nektek! Feltámadt Urunk köszöntésével kívánok én is mindnyájunknak békességet! Az Ő békességét!*

Ámen